

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

N. 79 (3969)

Anykščiai,

1979 m. liepos mėn. 12 d.

Kaina 2 kap.

GAUSINKIME PAŠARŲ IŠTEKLIUS!

*Sumaniai pritaikant
techniką*

Gegužės ir birželio sausros gerokai pristabdė žolės augimą „Gimtiosios žemės“ kolūkio plevose ir ganyklose. Iš jų pirmosios žolės kolūkiečiams nepavyko paruošti gyvulių žiemojimui reikalingų šieno ir šienainio atsargų. Todėl kolūkio pirmininkas A. Abraškevičius su specialistais atidžiai peržiūrėjo Simonų girios pamiškėse, pakrūmėse priaugusios natūralios žolės plotelius ir nusprendė šią žolę susilosuoti, smulkinant ją kartu su krūmokšnių lapais. Kolūkiečiai pasiryžę iš pamiškių pripjauti apie 1000 tonų žaliosios masės — tai bus svarus pašarų priedas, papildantis gero šieno ir šienainio išteklius.

Kur tik įmanoma, kolūkiečiai stengiasi natūralios žolės šienavimui

ir smulkinimui pritaikyti techniką. Pirmasis sėkmingai pradėjo pjauti pakrūmių žolę rotorine šienapjove mechanizatorius Jonas Baseckas. Po to į pamiškes pasuko traktorininkai Povilas Baseckas ir Vytautas Valečka, prisikabinę KIR.us. Tarp kemsų ir krūmų šienapjovių valruotojai darbuojasi labai atidžiai, atsargiai. Čia nėra tos darbų spartos, kaip su kultūrintuose laukuose, bet kiekviena traktorinė šienapjovė ir pamiškėje pakeičia dešimtį žmonių rankų. Kolūkiečiai dalgiais apipjauna žolę tik aplink krūmus, kupstus, iššienauja įmirkusias daubas ir griovius. Šitaip darbus organizavus, siloso tranšėja sparčiai pilnėja.

D. Binkys

*Nuoširdi darbininkų
parama*

Vežant ir iškraunant į daržines šieną, Cerniachovskio kolūkio žemdirbiams daug padėjo „Spartako“ fabriko darbininkai. Bet kolūkyje, kultūrinių pievų ir ganyklų žolę sudorojus, nepavyko pasigaminti reikalingo pašarų kiekio, o ir natūrali žolė kolūkio pamiškėse menkai tepažėlusi. Tad šefai — „Spartako“ fabriko kolektyvas — ryžosi šienauti žolę Troškūnų miškų aikštelėse. Iš čia ją išsiveža Cerniachovskio kolūkio automašinių vairuotojai.

Jau antra savaitė, kai spartakiečiai atkakliai triūsia miško aikštelėse, pagrioviuose. Kai kurie fabriko darbininkai, kaip Antanas Navikas, yra dar nepamirę žemdirbio įgūdžių. Jų patyrimas labai praverčia, plaukiant ir pustant dalgius. Plaučius pradalgius verčia į talką žemdirbiams išvykę spartakiečiai Juozas Serbentavi-

čius, pensininkas, Didžiojo Tėvynės karo dalyvis Nikolajus Vaitenkovas, Ivanas Biriukas, Vikriai šieną grėbia Elena Navikienė, Jadzė Juknevičienė, daugelis kitų fabriko moterų. Nors darbas, ypač jaunesniems, neįprastas, bet niekas nenori atsilikti nuo patyrusių pjovėjų ir grėbėjų. Visi spartakiečiai supranta, kad šiemet jų parama kolūkiečiams yra kaip nė vienas metais reikalinga. Ankstyvais rytais fabriko direktorius M. Roščenkovas išvyksta į miškus kartu su Troškūnų girininkijos darbuotojais ieškoti vis naujų šienautinų plotelių.

Iš pradžių cerniachovskiečiai parsivežė miško žolę džiovinai šienui, o dabar smulkina ir krauna į siloso tranšėjas. Fabriko darbininkai iki šios dienos bus prišienavę miške bemaž 50 tonų žaliosios masės, o pasiryžę pripjauti dar antra tiek.

D. Butkus

Ateinančių metų derliui

kadangi artėjanti javapjūtė, matyt, bus kaip niekad ankstyva. Norint gerai paruošti dobilienas žiemkenčiams, būtina jas, ypač piktžolėtas, skusti verstuviniiais skutikais arba sekliai aparti plūgais. Šiais metais, iš karo ariant, bus labai bloga arimo kokybė. Po skutimo ne tik lengviau suarti dobilienas, bet kartu tai yra ir efektyvi piktžolių naikimo priemonė. Po dobilienų nuskutimo ar seklaus aparimo reikia dirvą sulėkštiuoti, nuakėti ir, išbėrus mineralines trąšas bei iškračius mėšlą, giliai aparti. Šiemet reikia įdėti ypač daug pastangų, kad laiku žiemkenčių sėjai būtų paruoštos visos dirvos. Pernai rajono ūkiuose buvo pasėta tik 63 proc. žiemkenčių. Jų laukiamas derlius nedžiugina. Jei kviečių turėsim parduoti pakankamą kiekį ir valstybei, tai laukiamo rugių derliaus dauguma bus sunaudota sėklai. Taigi, būtina ypač su didele atsakomybe ruošti jau iš anksto žemę žiemkenčių sėjai, kad

jie būtų pasėti geriausiais terminais ir rūpestingai įdirbtose dirvose. Nepaisant sausų orų, galima sėkmingai organizuoti žiemkenčiams dirvų, daugiausia dobilienų ruošimą — tai rodo eilės rajono ūkių pasiekti rezultatai. Norėtusi pažymėti Kurklių kolūkio artojus. Jau birželio pabaigoje šiame ūkyje buvo pradėtas dobilienų dirbimas. Iki šiol čia jų suarta 80 ha. Sutartinai laukuose triūsia artojai Bronius Leita, broliai Jonas ir Juozas Platkevičiai. Kurkliečiai numatę dobilienų arimą užbaigti iki liepos 15 dienos. Levaniškio kolūkyje jau suarta 129 ha dobilienų. Ypač gerai šiame kolūkyje dirba mechanizatorius Simas Radzevičius, jau sągars 50 ha. Neatsilieka nuo šių ūkių ir „Atžalyno“ kolūkio bei „Aukštakalnio“ kolūkio artojai, atitinkamai suarę 122 ir 180 ha.

Būtina visų ūkių agronomams imtis priemonių dobilienų arimui paspartinti.

agr. A. Dieninis

Pagausėjo gyvulininkystės meistrai

Šiais metais šešetai Skiemonių kolūkio pirmaujančių gyvulininkystės darbuotojų buvo suteikti antros klasės gyvulininkystės meistrų vardai. Pažymėjimus apie šio vardo suteikimą gavo mel-

žijos Ona Zmoginienė, Angelė Raškevičienė, Vilė Karvelienė, penimų veršių prižiūrėtojas Juozas Gadliauskas, kiaulių šerikės Vitalija Čenienė, Stasė Svejienė.

V. Butkutė

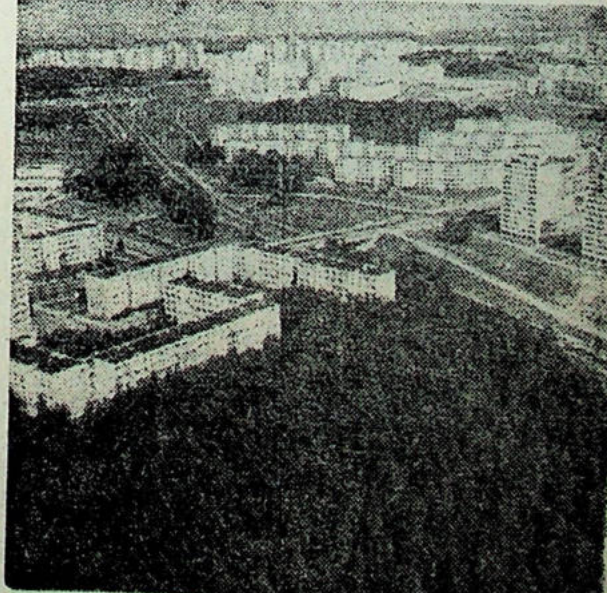
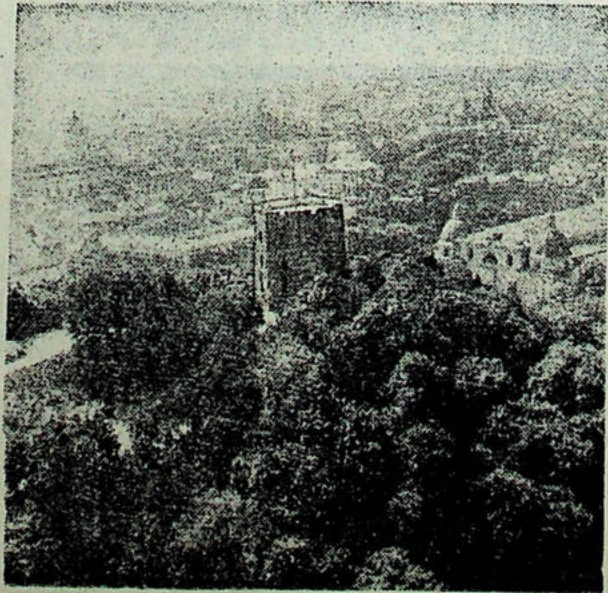
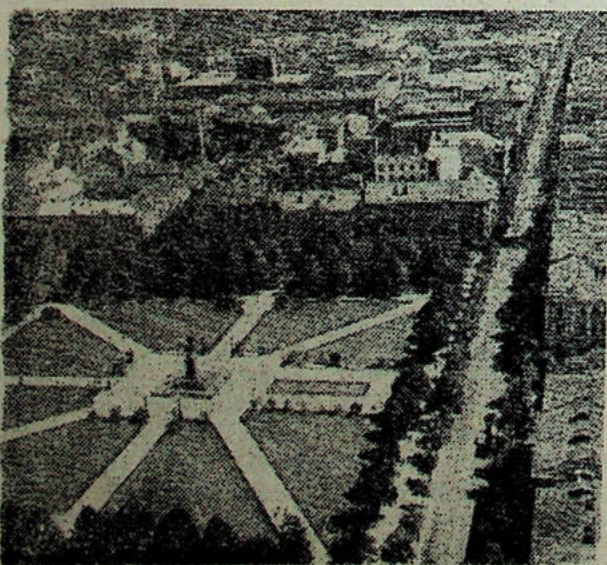
Statybininkų darbai

Baliui Jurgelevičiui, Vincui Drilingai, Valentui Kavoliūnui, Antanui Karaliui, Broniui Lanciui ir kitiems M. Melnikaitės kolūkio statybininkams šią vasarą darbų netrūksta. Vyrai rūpestingai atremontavo, prieš šienapjūtę paruošė visas daržines, dabar rengia grūdų džiovyklą. Statybininkai taip pat rekonstruoja Mačionių bei Plepiškių versides.

M. Melnikaitės kolūkyje šiais metais vykdoma ir daugiau statybų. Gyvenvietėje sparčiai kyla nauji gyvenamieji namai žemdirbiams, pradėta statyti moderni parduotuvė-valgykla.

V. Butkus

Liepos 13 d. sukanka 35 metai, kai Tarybinė Armija išvadavo Vilnių iš vokiškųjų fašistinių grobikų.

NUOTRAUKOSE: Lenino aikštė; Gedimino pilies kalnas; naujasis Vilnius. (ELTOS nuotr.)

TARYBŲ LIETUVOS SOSTINĖ VILNIUS

PRAEITŲ metų pabaigoje, pažymint LKP ir Tarybų valdžios įkūrimo 60-metį, LKP Anykščių rajono komitete buvo iškilmingai atidengta memorialinė lenta, skirta įamžinti žuvusiųjų žemičių, partinių ir komjaunimo aktyvistų atminimui. Į memorialinės lentos atidengimo iškilnes susirinko žuvusiųjų giminės, artimieji. Akmeninėje plokštėje įamžintos pavardės: Kurklių valsčiaus partorgas Leonas Ciukšys, Kavarsko valsčiaus komorgas Povilas Urbonavičius, Svėdasų valsčiaus partorgas Aloyzas Baronas, Viešintų aktyvistas Pavelas Afanasievas, Troškūnų valsčiaus partorgas Kazys Binkis, LKP Kavarsko rajono komiteto instruktorius Viktoras Rutkauskas, Anykščių progimnazijos komorgas Antanas Ubagevičius, įrežtos gimimo, mirimo datos...

Jie žuvo rūšiais klasių kovos metais, žengdami priešakinę gretose, tikėdami socializmo pergale, šviesiu rytojumi. Nuo to laiko praėjo jau trys dešimtys metų, išaugo nauja karta, neprisimenanti karo, negirdėjusi pasalūniškų šūvių... Tie sunkių išbandymų metai pasiliko istorijoje, vyresnės kartos žmonių prisiminimuose.

Seniai jau nebėra gyvųjų tarpe tų pokario aktyvistų, kurių pavardės įamžintos memorialinėje lentoje. Praetėjo ir jų bendražygių gretos. Savo laiku nemažai pasidarbavo kraštotyrininkai rinkdami medžiagą, užrašydami prisiminimus apie Antaną Ubagevičių, Leoną Ciukšį, Aloyzą Baroną... Už kiekvieno sakinio, kiekvieno žodžio — turtingas įvykiais, prasmingas gyvenimas.

„Viktoras Rutkauskas 1917—1951. LKP Kavarsko rajono komiteto instruktorius“, skaitau plokštėje įrežtus lakoniškus žodžius. Koks šio komunisto gyvenimo kelias, apie ką byloja jo biografijos eilutės? Deja, nelengva buvo surasti atsakymą į šiuos klausimus. Laikas daro savo... Nieko nebliko iš Viktoro Rutkausko artimųjų, jau negausu tų, kurie kartu su juo dirbo, pažinojo šį žmogų, atidavusį savo gyvybę už partijos tiesą, komunistinio idealus. Pagaliau pavyko surasti keletą žmonių, kurių atmintyje išliko šviesus Viktoro Rutkausko atminimas, jų pasakojimai padėjo atkurti kai kurias šio komunisto bruožas. Žinoma, pagal tų laikų dildomų prisiminimų nuotrupas sunkoka atkurti ryškų ir gyvą buvusio tarybinio kario, pokario metų aktyvisto paveikslą. Tarp daly ir įvykių kartais tenka padėti daugiašalius. Gal dabar jau būtų neįmanoma nuosekliai apžvelgti Viktoro Rutkausko gyvenimo, jeigu ne jo paties ranka rašyta autobiografija, anketoje pateiktos žinios, tle dokumentai, ku-

vo. Bėgimas su adata ar žirkėmis rankoje, palinkus prie siuvinio. Netrukus jaunam „kriaučiui“ teko palikti Kurklius, 1939-ųjų pavasarį jis buvo pašauktas atlikti karinę prievolę. Būdamas kareiviu Viktoras sulaukė 1940-ųjų metų, džiaugėsi nauju gyvenimu.

O paskui prasidėjo karas... „1942 metais tapau 16-osios Lietuvosiosios divizijos kariu. Dalyvavau mūšiuose prie Oriolo, Kursko, 1943 metais buvau prlmtas į Komunistų partiją. 1944 metų rudenį išvykau mokyti į dvimetę Karinę-politinę Engelso mokyklą Leningrade“.

rių kopijas atsiuntė Partijos istorijos institutas.

„Aš, Rutkauskas Viktoras, Mykolas, gimiau 1917 m. gruodžio 23 dieną Ukrainoje, Stallno mieste, darbininko šeimoje...“

Iš komunisto biografijos

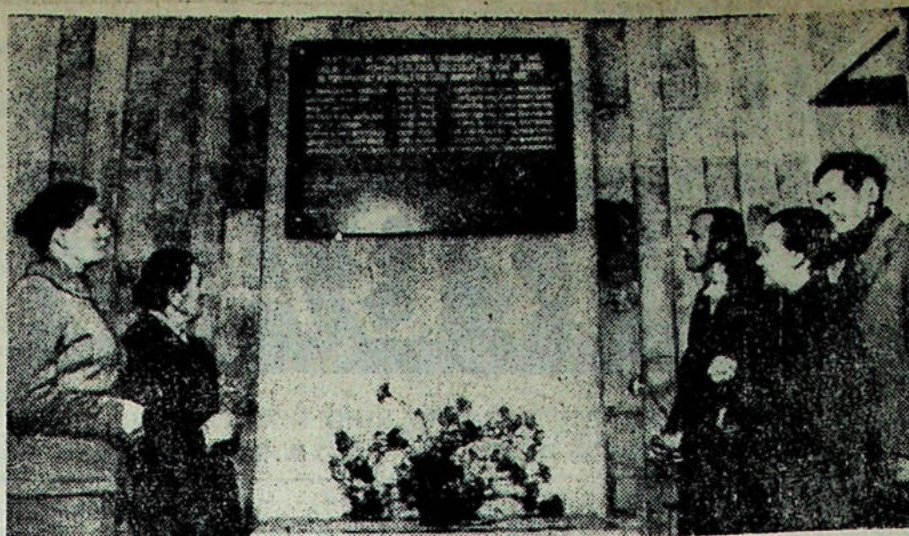
Tik iš tėvų pasakojimų Viktoras įsidėmėjo savo gimtąjį miestą, apsikąsiusį tuopomis ir akacijomis, rūkstantį gamyklų kaminiais. Aštuonioliktaisiais Rutkauskai grįžo į Lietuvą, pritaipo prie Kurklių biedniokų ir mažųjų žemių. Nelengva buvo verstis karo negandas patyrusioje tėviskėje. Viktoras anksti pažino prakaito skoni, užsidirbant duoną. Kai baigė pradinę mokyklą, tėvas pasakė:

— Negalėsime laives, sūnau, toliau leisti į mokslius. Iš kur besugraibysi tų litų? Mano sveikata nekokia... Nenorėčiau, kad tu patirtum samdinio dalią. Mokykis, kokio nors amato.

Nors vaikinukui labai rūpėjo knygos, bet jis suprato, kad toliau mokytis ne jam, biednioko sūnui. Išpirė mokinio pas keliaujantį per kaimus siuvėją, mokėsi siūti rudines, kailinius, to meto valstiečių aprangą. 1934-aisiais palaidojo tėvą. Nuo tada jam, septyniolikmečiui, teko rūpintis šeima, adata užsidirbti pragyvenimui. Su metais atėjo ir partitlis. Norėjosi jau savarankiškai „kriaučiauti“. Viktoras nutarė verstis siuvėjo amatu pačiuose Kurkliuose. Per dieną prie siuvinių sėdėjusiam jaunuoliui kartais rūpėdavo pajmti į rankas knygą, skaityti apie žmonių gyvenimą, pasvajoti apie laimę, rasti atsakymą į dažnai išskylančius klausimus, kodėl vieni gyvena visko pertekę, o kiti vos galą su galu suduria. Bei tokios knygos retai į rankas pakliūda-

Rūpėjo konkrečiau sužinoti, kokius fronto kelius teko nužygiuoti Viktorui Rutkauskui, pagal kovos draugų pasakojimus atkurti vieną kitą frontininko gyvenimo epizodą, grumtynių su hitlerininkais momentą. Praėjo keletas mėnesių bandant surasti Viktoro bendražygius, tų dienų liudininkus, bet laišškai nerado adresatų, liko be atsako. Tenka tik įsivaizduoti Viktorą iš apkasų pakykiantį atakon, rankose tvirtai spaudžiantį automatą, mintimis dažnai grįžtantį į Kurklius, Anykščius, neapkenčiantį priešo, pergyvenantį daugybę žūbtūnių akimirkų... Apie tai byloja tik aukštas kovinis apdovanojimas—Raudonosios Žvaigždės ordinas ir tai, kad karo metu Viktoras Rutkauskas buvo priimtas į TSKP narius. O po to vėl sekė atakos, sprogimų, šūvių lydimos dienos ir naktys — į kraują kaina perkamą laisvę. Pergalę vedė fronto keliai. Eidamas tais keliais, daug kartų žiūrėdamas mirčiai į akis, Viktoras patiesino garbingą komunisto vardą.

Pagaliau pasiektas ir savas kraštas,ėjo mūšiai dėl jo išvadavimo... Vis dažniau kariai ėmė kalbėti apie pergalę, dar įnirtingiau siūmė į vakarus vis dar bandančius priešintis fašistinius okupantus. Tačiau Viktorui Rutkauskui 1944-ųjų rugsėjį teko atsivieikinti su fronto draugais. Pulko vadovybė nutarė jį pasiųsti į karo mokyklą, tikėjo, jog jis gali būti geru karininku, politiniu kariu vadovu. Viktoras išvyko į blokadą atlaikiusį Leningradą, tapo karo mokyklos kursantu...

Vyt. Bagdono nutraukoje: prie memorialinės lentos susistojo žuvusiųjų giminės, artimieji. Šioje lentoje iškalta ir Viktoro Rutkausko pavardė.

1946 metais demobilizavėsis ir išlauskęs 6 mėnesių kursus prie LKP CK, buvau paskirtas dirbti Zemaitkiemio valkomo sekretoriumi. Paskui buvau pasiūstas dirbti propagandistu į Želvos valsčių... Nuo 1951 m. pradėjau dirbti LKP Kavarsko rajono komiteto instruktoriumi“.

Vidutinio ūgio, tamsaus gymio, apskritaveidis, skvarbaus žvilgsnio, kariškai pasitempus — tokie Viktoro Rutkausko išoriniai bruožai išliko Savelijaus ir Artemijaus Salgunovų, Jakovo Krenkausko, Antaninos Bucilios ir kitų pokario metų aktyvistų, su juo kartu dirbusių ar bendravusių žmonių atmintyje. Prisimena jie Viktorą kaip principingą, reiklų sau ir kitiems komunistą, pasveriantį kiekvieną žodį, taktišką. Sugėbėjo jis patraukti dvejtojančius, padrausinti įbauginus, paskatinti tikėjimui nauju, šviesiu gyvenimu. Sunkus, įtemptas klasių kovos metas. Tuomet ir žodis buvo ginklas.

Dirbdamas valkomo sekretoriumi, o vėliau propagandistu, Viktoras Rutkauskas dažnai išvykdavo į kaimus, susitikdavo su valstiečiais, iškindavo jiems, jog geriau žemę dirbti visiems kartu, jog reikia išarti ežias. Po įtikinančių nuosirdžių pokalbių ne vienas valstietis sėdo rašyti pareiškimą priimti į kolūki, ėmė galvoti, kad iš tiesų geriau žemę bus dirbti išvien, visiems susibūrus.

Atsirasdavo ir tokių, kuriems sunku buvo apsispręsti. „Amerikos balsas“ postrigavo apie „vaduotojus“ iš Vakarų, grąšino iš miškų

naktimis atsėlinę buožvairiai, buržuaziniai nacionalistai. Bet vienas po kito kūrėsi kolūkiai, o kartu su kiais aktyvistais Viktoras Rutkauskas džiaugėsi, kad liaudžiai tapo aiški Partijos tiesa, tie šviesūs socializmo statybos idealai. Retėjo po miškus besibastančių banditų gaujos, daug žudikų susilaukė atpildo...

Viktoras Rutkauskas pradėjo dirbti neseniai susikūrusio Kavarsko rajono partijos komiteto instruktoriumi. Su dideliu atsakingumu ir pareigingumu Viktoras ėmė dirbti jam pavestą partinį darbą. Dažnai vykdavo į rajono kolūkius, domėjosi naujų kelių pasukusių žemdirbių gyvenimu. Daug svarbių ir neatidėliotinų klausimų tą kart reikėjo spręsti partijos komiteto instruktoriui, bei Viktorui nestokojo ryžto, energijos, sumanumo.

Savo zonos ūkiuose jis buvo ne svečias, o rimtas pagalbininkas, patarėjas neseniai susilvėrusių kolūkių vadovams, komunistams. Laikas diktavo savo problemas. Viktoras buvo pačiame veržlaus, neramaus, žadančio šviesų rytojų gyvenimo šūkury.

Žvarbūs rudens vėjai baigė nudraskyti nugeltusius miedžių lapus, užputė klevų ugnį. Išausus tai ruškanai rudens diena, Viktoras Rutkauskas išvyko į Balninkus. Pabuvos „Raudonosios žvaigždės“, Zemaitės kolūkiuose, aptars gyvulių žiemojimo, paruošų klausimus, pasikalbės su kaimo komunistais, komjaunuoliais...

Besirūpinant čia vienu, čia kitu klausimu, netruko prabėgti trumpa rudens diena.

Pėsčiomis Kavarsko nebesieks. Ir apsinakvojo Viktoras Rutkauskas kolūkiečių gricijoje.

Vidurnaktį stiprus beldimas į duris pažadino iš miego. Išiveržė trobon banditai tuoj apspito Viktorą.

— Pakliuval, bolševikų agitatoriau, — piktdžiugiškai užriko namine trenkiantis, apšepęs banditas.

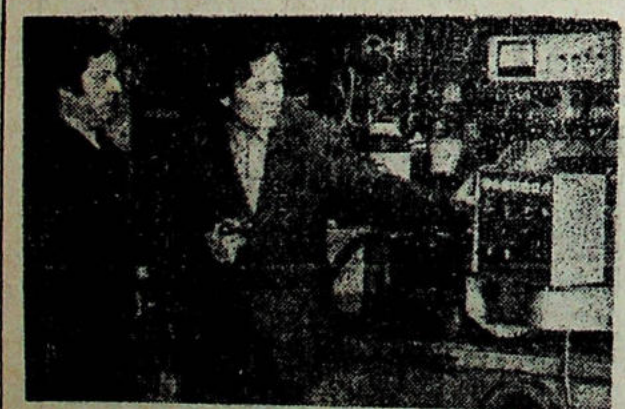
— Trumpa šneka su juo, — prišoko artyn, išsitraukęs revolverį, kitas jo sėbras ir įjėmė vamzdį krūtinėn. Proiuodą rudenio naktį nuskardejo keletas šūvių, nutraukusių buvusio kario, pokario metų aktyvisto, LKP Kavarsko rajono komiteto instruktoriaus Viktoro Rutkausko gyvybę.

— Ryta man pranešė, kad jau nebėra Viktoro... — prisimena buvęs „Raudonosios žvaigždės“ kolūkio pirmininkas, dabar jau pensininkas, balninkietis Savelijus Salgunovas. — Nuvažiuovė į Purlienės sodybą, radome jį krauju paplūdusį, nebegyva... Nutykojo tie kraugeriai!.. Rodos, tuomet jau buvome smarkiai apnaikinę banditų ganijas, aš pats buvau liaudies gynėju, esu ne vienas jų nudėjęs. Bet, pasirodo, Azumakių miške dar keletas vilkų tunojo...

Netrukus išrukėme ir juos, susilaukė jie atpildo...

Ant Kavarsko kapinės iškilusio kapo kauburėlio prigludę baltų chrizantemų puokštės. Jas paliko Viktoro Rutkausko bendražygiai, palydėjusieji jį į paskutinę kelionę, visam laikui atsisveikinę su šiuo neįlgą, bet prasmingą gyvenimo kelią nuėjusiu komunistu.

Vygandas Rackaitis

Vilniaus Šlifavimo staklių gamykloje pradėta gaminti specialius apvalaus šlifavimo automatus su „mechaninėmis rankomis“. Šios „rankos“ automatiškai keičia apdorojamas detales.

Staklės skiriamos Kamos automobilių gamykloms. Vilniaus staklių gamintojai jas sukūrė kartu su Leningrado šlifavimo įrengimų konstravimo biuro konstruktoriais.

NUOTRAUKOJE: šaltkalvis surinkėjas A. Vasiljevas ir vedantis konstruktorius V. Požėra prie naujų staklių su „mechaninėmis rankomis“.

V. Gulevičius nuotr. (ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1979. VII. 12

MIESTUOSE IR RAJONUOSE

SU OLIMPIADOS ZENKLU

Maskvos Olimpiados-80 organizacinio komiteto specialioji komisija suteikė teisę gaminti su olimpine simboliu naująjį „Vairo“ gamyklos dviratį „Dubysa“, praneša „Raudonoji vėliava“. Dabar Olimpiadai-80 skirtas arba šių žaidynių simboliniais ženklais papuoštus gaminius išleidžia penkios Šiaulių miesto įmonės. Daugiausia tokios produkcijos gamina Televizorių gamykla. O neseniai Olimpino komiteto užsakymą pradėjo vykdyti ir „Ventos“ baldų gamybinis

susivienijimas. Su Olimpiados emblemomis gaminami dvylikos modelių dirbiniai Odos galanterijos fabrike.

DIDELIS DARBO IVERTINIMAS

Kasmet vis daugiau produkcijos tiekia eksportui Roikiškio eksperimentinė konservų gamykla. Uogienės, džemai, marmeladai, dirbtinis medus gerai vertinami Vengrijoje, Belgijoje, Olandijoje, Japonijoje ir kitose šalyse.

TSRS vartotojų kooperacijos valdyba bei šakinės profsąjungos Centro Komitetas už pirmojo šių metų ketvirčio gamybinius pasiekimus.

rašo „Spalio vėliava“, konservų gamintojus apdovanojo garbės raštu. Pirmą laiką įvykdė ir antrojo šių metų ketvirčio gamybinių užduoties.

GROZIO KOREJAI

Lentvario kilimų fabriko, rašo Trakų rajono laikraštis „Spartuolis“, dailininkai kasmet sukuria apie 40 naujų kilimų piešinių. Ypač didelę pirkėjų paklausą turi kilimai „Sakalas“, „Papartis“, „Mėta“, „Gelmės“ ir kiti. Jų piešinių kūrėjai yra gavę 99 autorinius liudijimus, o 32 kilimai žymimi kokybės ženklais.

Siemet Lentvaryje numatoma išleisti 3 milijonus 420 tokių kvadratinio metrų kilimų ir kiliminių gaminių.

ATESTATAI — CHEMIKAMS

Bene gausiausias būrys gamybinių, šiameit gavyčių vidurinio mokslo ateslatus Kėdainių rajono mokyklose, yra iš Chemijos gamyklos, praneša „Tarybinis kelias“. Sėkmingai vidurinės mokyklos baigimo egzaminus išlaikė daugiau kaip 50 darbininkų ir tarnautojų. Ateslatus gavo tokie darbo spartuoliai, kaip amofoso cecho aparatininkė R. Gaučienė, žiluminės elektrinės mašinistas E. Pletkus, granulinoto superfosfato cecho elektromonteris A. Greičius ir kiti. Už šaunų darbą ir gerą mokymąsi jie apdovanoti gamyklos garbės raštais, jiems įteiktos atminimo dovanėlės. (ELTA)

Piešiniai ant asfalto

Anykščių mieste iškabinti skelbimai pakvietė vaikus nuo 5 iki 13 metų į piešinių ant asfalto konkursą.

Artėjant numatytam laikui, liovėsi lietus, saulė ir vėjas nudžiūvino asfaltą. P. Cvirkos gatvės šaligatviai dar gerokai prieš konkurso pradžią buvo pilni vaikų ir jų tėvelių.

Ir štai skelbiama konkurso pradžia. Vaikai pasidalinę iš anksto ant asfalto nubrėžtus kvadratus ir pradeda piešti.

103 vaikai spalvota kreida piešia tai, kas jiems labiausiai patinka. Daugumos piešiniuose šypsosi rožinės, geltonos saulės, plaukia melsvi debesėliai, po saule skrenda balti balandžiai, vaikšto laimingi vaikai. Mergaičių piešiniuose — žiedais nusėtos pievos su margais drugiais, berniukų kvadratuose — per jūras plaukia laivai, pavidinti „Lietuva“, „Aivarai“.

Cia galima buvo pamatyti ir Gedimino pilį, su akmenimis grįstais takeliais, ir daugiaaukštį namą, kuriame vaikas gyvena, ir traktorių, verčiantį laukuose vagas, ir senelių sodybą pamiškėje. Vaikai vaizdavo savo šalį, tautą, draugystę. Ne viename piešinyje šviele spalvotas užrašas: „Te visad šviečia saulė“.

Pagaliau piešiniai užbaigti. Sunku komisijai buvo atrinkti, kurie patys gražiausi, kurie įdomiausi. Labai nuosirdžiai piešė visi vaikai, o ypač daug plūso ikimokyklinio amžiaus mažyliai. Jų grupėje geriausius piešinius nupiešė Ramunė Kugytė, Aelita Seštokaitytė, Rimas Kirtilkis. Dovanėles už gražiausius piešinius gavo ir pradinį klasių mokiniai Rūta Mačiulionytė, Rita Vitkevičiūtė, Irena Krasauskaitė, o taip pat ir ketvirtų-šeštųjų klasių mokinės Raimonda Kepalinskaitė, Ramutė Zukauskaitė ir kiti. Visi vaikai — konkurso dalyviai buvo patenkinti: įdomu buvo piešti, įdomu pamatyti draugų piešinius. Nuotaiką kėlė ir didelis saldainis, kurį nešėsi iš konkurso kiekvienas jo dalyvis.

Piešinių ant asfalto konkursas Anykščiuose vyko pirmą kartą. Jį organizavo mokytojų taryba.

M. Giedrienė

Irina Žiuroni

„POSOKIS“

Grįždami iš malonios kelionės sutuoktiniai Venedejevai automašina patrenkia staiga į kelia išėjusią senutę, kuri liginėje miršta.

Autoįvykis pasuka į naują žmonių gyvenimo visai kita linkme. Ateitis, atrodžiusi tokia palikiama ir aiški, staiga pasikeičia. Vietoj disertacijos, vietoj mokslinės karjeros Viktoro laukia teismas. Pasikeičia ir jautri, švelni Natša.

Tai Maskvos kino studijos filmas, nagrinėjantis moralines problemas. Čia aiškiai pamatome lie-

rojaus dvasinę evoliuciją, palaipsnių dorovinį praradimą. Nelaimė nesužlugdė Viktoro, o atvirkščiai, sudarė sąlygas moraliskai sutvirtėti.

Viktoro vaidmenyje — Olegas Jankovskis, kurį neseniai matėme filmuose „Mano meilus ir švelnus žvėris“, „Paurastas stebuklas“, o Natšos vaidmenyje — Irina Kupčenko.

„PREKIAUTOJA IR POETAS“

Pirmos 1941-uju metų dienos. Fašistai okupavo miestelį. Dauguma gyventojų pasitraukė, o jauna našlė Olga pasiliko namuose, nes bijojo prarasti savo sukaupia turta. Ji netgi bandė šiuo momentu pasinaudoti —

vaikščiojo po išbėgusiųjų namus ir viską iš ten tempėsi namo. Fašizmo nešamos nelaimės dar nepasiekė jos samonės. Tik gerokai vėliau, pamatiusi už spygliuotos vielos tvoros sušalusią, iškankintą žmonių minia, Olga susimasto. Ji pagaili vieno vaikiną ir išperka jį. Pasirodo, tai buvo pradedantis poetas, kuris pasveikęs užmezgė ryšius su partizanais. Jauną žmonės pamilsta vienas kitą. Meilė pakeičia Olga, ir ji žengia pirmuosius žingsnius savo gyvenime teisingu keliu.

Olgos vaidmenį atlieka Natalija Andrušenko. Filmą pastatė Maskvos kino studija.

J. Vaičekauskienė

Redakatoriaus pavaduotojas
K. KAIRIOKSTIS

Reikalinga

Anykščių RVKS Duonos kombinato Anykščių kepyklai reikalingi gamybos darbuotojai, valytojos.

Kreiptis darbo valandomis į direktorių, adresu: Anykščiai, Gegužės 1-osios 12, telefonu 5-15-80.

Administracija

Anykščių tarpukinei gyvulių sėklinimo įmonei reikalingi vairuotojai.

Kreiptis: Anykščiai, J. Biliūno 28.

Pasvalio tarprajoninės veislininkystės įmonės Anykščių filialui reikalingas automašinos UAZ-469b vairuotojas. Atlyginimas priklauso nuo klasės.

Kreiptis: J. Biliūno g-vė Nr. 28 arba skambinti telefonu 5-13-56.

Dekoja

Reikiame nuoširdžią padėką „Puntuko“ kolūkio valdybai, profsąjunginei organizacijai, specialistams, buhalterijos darbuotojams, Balninkų vidurinės mokyklos profsąjunginei organizacijai, Jakiškio tarybinio ūkio dirbančiųjų kolektyvui, Medžiočių fermos darbuotojams, giminiams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums sunkią valandą, laidojant mylimą mamytę Emiliją Makštiegnę.

Dukters ir sūnus

EUGENIJAI BALTRONIEI
Gilaus liūdesio valandą mirus mylimam vyrui, nuoširdžiai užuojauta reikiame

Anykščių rajono žemės ūkio valdybos partinė organizacija

SAULIUKAI BALTRONUI
Mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai užuojauta reikiame

VIIA klasės vadovė, klasės draugai ir tėveliai

Sunkia sielvarto valandą, mirus mylimam vyrui, tepalengvina Jūsų skausmą nuoširdi užuojauta.

Anykščių rajono žemės ūkio valdybos darbuotojų kolektyvas

ŽINIOS

APIE BENDRĄ PIENO GAMYBĄ IR PRIMELZIMĄ IS KARBVĖS PER PARĄ
1979 m. liepos 2 — 9 dienomis

Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg per parą	+,-, lygt. su 1978 m.	Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc., lyginant su 1978 m.	Iš karvės kg per parą	+,-, lygt. su 1978 m.
Andrioniškis	105	10,4	-0,2	„Puntukas“	104	10,1	+0,2
„Anykščių šilelis“	102	12,0	+0,1	Skiejonys	103	9,7	-0,1
„Ateitis“	99,2	10,4	-0,2	Surdegis	83	9,1	-2,6
„Atžalynas“	102	9,9	-0,2	Svedasai	94	10,7	-0,8
„Aukštakalnis“	90	10,7	-1,7	„Svyturys“	105	13,6	-0,5
„Aušra“	83	9,3	-2,3	„Už taiką“	107	10,7	+0,2
„Ažuolas“	98	9,1	-0,2	„Vienybė“	87	10,7	-2,0
Cerniachovskio	92	10,0	-1,1	Kolūkiuose:	96	10,7	-0,7
„Gegužės pirmoji“	93	12,7	-0,7	Jakiškio t. ūkis	95	11,3	-0,2
„Gimtoji žemė“	107	12,1	-0,2	Naujasodžio t. ūkis	94	10,0	-0,7
„Gintaras“	93	10,4	-0,9	Raguvelės t. ūkis	91	9,3	-1,0
K. Staro	91	11,3	-1,0	Staškūniškio t. ūkis	95	8,6	-0,7
Kurkliai	98	9,4	-0,6	Sodininkystės t. ūkis	110	12,7	+0,7
„Lenino keliu“	100,4	12,9	-0,1	Elmininkų eksp. ūkis	92	10,6	-1,1
Levaniškis	89	13,0	-0,9	Aknystų pagalb. ūkis	100	9,4	+0,2
M. Melnikaitės	115	9,0	+1,0	RAJONE:	96	10,6	-0,7
„Nevežis“	91	9,7	-1,2	Anykščių rajono valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis			
„Pirmyn į komunizmą“	97	10,7	-1,0				

Mirus STASIUI BALTRONUI, nuoširdžiai užjaučiame jo šeimą ir artimuosius.

Anykščių vartotojų kooperatyvo pirminė partinė organizacija

Mirus Lietuvos Kompartijos Anykščių RK instruktoriui STASIUI BALTRONUI, reikiame nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.

Sviesto gamyklos partinė organizacija

Mirus Lietuvos Kompartijos Anykščių rajono komiteto organizacinio skyriaus instruktoriui STASIUI BALTRONUI, nuoširdžiai užjaučiame velionio šeimą ir artimuosius.

Anykščių rajono LDT vykdomasis komitetas

Reikiame nuoširdžią užuojautą bendradarbiui VIDMANTUI PREKELIUI, jo mylimai mamytėi mirus.

Anykščių ETR. Anykščių zonos elektro-montierių brigada ir meistras

Levaniško kolūkio galvijų prieauglių fermos darbuotojai nuoširdžiai užjaučia ONĄ NARBUTIENĘ, jos tėveliui mirus.

EUGENIJAI BALTRONIEI, vaikas — JURGITAI ir SAULIUI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui ir tėveliui, nuoširdžiai užuojauta reikiame

Lietuvos Kompartijos Anykščių rajono komiteto darbuotojų kolektyvas

Mirus STASIUI BALTRONUI, nuoširdžiai užjaučiame jo šeimą ir artimuosius.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ kolektyvas

ONAI NARBUTIENEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reikiame nuoširdžiai užuojautą.

Levaniško kolūkio žemės ūkio specialistai

Mirus STASIUI BALTRONUI, gilaus liūdesio valandą reikiame nuoširdžiai užuojautą bendradarbiui EUGENIJAI BALTRONIEI ir artimiesiems.

Anykščių raj. tarpukinės juriskonsultų grupės juristai

EUGENIJAI BALTRONIEI Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, tepalengvina Jūsų skausmą nuoširdi užuojauta.

Anykščių rajono žemės ūkio valdybos darbuotojų kolektyvas

Sunkia sielvarto valandą, mirus mylimam vyrui, EUGENIJAI BALTRONIEI, NE užjaučia

„Gintaro“ kolūkio valdyba ir pirminė partinė organizacija

SPORTAS

„Automobilistas“ — „Melloratorius“

Sekmadienį gausus būrys futbolo mėgėjų rinkosi į miesto stadioną. Čia vyko eilinės futbolo rungtynės „Tiesos“ laikraščio taurėi laimėti. Aikštės šeimininkai susitikimo su Utenos „Melloratoriaus“ futbolininkais.

Penkioliktoje pirmojo kėlinio minutėje prasiveržęs „Automobilisto“ komandos puolėjas A. Bugenis nuginkluoja Utenos futbolininkų vartininką.

Likus žaisti 10-čiai minu-

čių iki kėlinio pabaigos anykštėnų komandos kapitonas V. Leščius priverčia „Melloratoriaus“ futbolininkus žaidimą pradėti iš aikštės vidurio. Rezultatu 2:0 baigiasi pirmas kėlinys anykštėnų naudai.

Antrajame kėlinyje svečiai stengiasi rezultatą sulygtinti, bet negali praeiti pro anykštėnų gynėjų liniją.

Antro kėlinio viduryje „Automobilisto“ komandos puolėjas S. Bugenis tiksliai kamuoliu nukreipia į vartus.

Susitikimas baigėsi rezultatu 3:0 anykštėnų naudai.

Po šios pergalės anykštėnai toliau tęs kovas dėl „Tiesos“ laikraščio taurės. Sekančios rungtynės vyks su Ukmergės „Vienybės“ futbolininkais.

A. Nemickas

Autotransportininkų pergalės

Anykščių autotransporto įmonės sporto entuziastai, vadovaujami autobusų stoties viršininko Valdo Versulio, aktyviai dalyvauja visuose rajone vykstančiuose sportiniuose renginiuose, kur dažnai pelno prizines vietas.

Sėkmę mūsų rajono autotransportininkus lydi ir respublikoje. Štai, praeitais metais LTSR Automobilų transporto ir plentų darbuotojų profsąjungos respublikinėje spartakiadoje anykštėnai iškovojo antrąją prizinę vietą. Šiais metais Anykščių ATĮ komandai vėl sekėsi. Šios spartakiados zoninėse varžybose antrąsias vietas pelnė šauliai, stalo tenisininkai, tinklininkai. Finale

kovoje lengvaatlečiai, slidininkai užėmė antrąją vietą, šaškininkai bei šachmatininkai buvo treči, poledinės žuklės mėgėjai iškovojo pirmąją vietą.

Susumavus dešimties rungtynių rezultatus Anykščių ATĮ sportininkams respublikoje pripažinta pirmoji vieta. Antrąją vietą liko Šilutės ATĮ sporto mėgėjai, trečioje — daugkartiniai respublikos čempionai — Prienų AKV darbuotojai.

Vitos Kaulakylės, Juozo Butkio, Stasio Bradausko, Ramūno Mickevičiaus, Valdo Versulio bei eilės kitų autotransporto įmonės sportininkų pastangų dėka buvo pasiekta iš tiesų graži pergalė.

B. Vytaitis

Rinko Panevėžio spaustuovė Anykščių skyrius, Pergalės 35, spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdina rotacinė mašina. Indeksas 67352

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusė „Pravdos“ formato. Tir. 11.189 Uzsak. Nr. 1219

67262 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redakatoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-14-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективнис дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы в Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)